

Gammal och g. — 3) *G-tt i g-tt* kallas en målning, som endast är målad med vitt och svart i dess olika blandning och nyansering, hvarigenom grått uppkommer. — 4) (fam.) Ovänligt sinnad, ovänlig. *Vara g. på någon. Hafva g-tt öga till någon*, vara litet ond på honom. *Det är något g-tt dem emellan*, de äro ej rätt goda vänner. — 5) Skämtsam benämning på anhängarne af det politiska parti, som vill jemka mellan absolutister och liberala. Substantivt säges äfv. *De Grå.* — 6) (pop.) Se *Gråkall*.

GRÅAKTIG, a. 2. Af en färg, som stöter i grått. — *Gråaktighet*, f. 3.

GRÅBEN, n. 5. 1) Bland allmogen bruklig benämning på Vargen. — 2) Se *Gråbo*.

GRÅBERG, n. sing. indef. Se *Gråsten*, 2.

GRÅBERG SVARP, n. 5. (gruft.) Hög af gråberg, som blifvit afskild ifrån malmen.

GRÅBLÅ, a. 2. Blå, med en skiftning i grått.

GRÅBO, grå'bo, m. sing. Mångårig växt, hvaraf finnas tvenne arter: *Allmän G.* (*Artemisia vulgaris*), äfven kallad Gråben, Gråböna, Binka, Brunrot, Buris, Böna, med rödbruna blommor, och *Hafs-G.* (*Artemisia coerctata*), som växer på hafsstränder, liknar den föregående, men är större.

GRÅBRUN, a. 2. Brun, med en skiftning i grått.

GRÅBRÖDER, m. 3. pl. Se *Gråmunk*.

GRÅBÖNA, f. 1. Se *Gråbo*.

GRÅFINK, m. 2. Se *Gråsparf*.

GRÅFLÄCKAR, m. 2. pl. (tekn.) Små otåta ställen i jern, hvilka först vid ett arbetes polering framkomma som gråa punkter eller ränder.

GRÅFLÄCKIG, a. 2. Som har gråa fläckar.

GRÅGUL, a. 2. Gul, med en skiftning i grått. — *Grågulhet*, f. 3.

GRÅGÅS, f. 3. pl. — *gäss*. En art af gås-slåget, 55 tum lång, öfverallt grå, benen gulgrå, mycket lik den tama gåsen, till hvilken den utgör stammen, men mindre. *Anser cinereus*. Kallas äfv. *Vildgås*.

GRÅHVIT, a. 2. Hvit, med en anstrykning af grått.

GRÅHÄRIG, a. 2. Som har grått hår. *En g. man, gubbe.* — *Gråhärighet*, f. 3.

GRÅHÄRSMAN, m. 3. pl. — *män*. Gubbe med grått hår.

GRÅHÖFDAD, a. 2. Som har grått hufvud. (Nat. hist.) *G-e Hackspetten*, en art af Hackspett-slåget, af 12 tums längd, till färgen grön med grått hufvud, karmosinröd panna och ett fint, svart streck genom ögat.

GRÅKALL, a. 2. Kall och fuktig, med mulen himmel. *G-t väder. Det är g-t.*

GRÅKLÄDD, a. 2. Klädd i grå kläder.

GRÅKRÅKA, f. 1. Den vanliga kråkan. *Corvus Cornix*.

GRÅLAX, m. 2. En laxart med nästan hvitt kött, och sämre än *Blanklax*. *Salmo Eriox*.

GRÅLLE, m. 2. pl. *grällar*. Vanlig benämning på gråa hästar.

GRÅMUNK, m. 2. *Gråmunkar* kallades af svenska allmogen under medeltiden Franciskanermunkarne, emedan de buro gråa kåpor.

GRÅMÅLA, v. a. 1. Måla, stryka med grå färg. — *Gråmålande*, n. 4. o. *Gråmålning*, f. 2.

GRÅNA, v. n. 1. I. 1) Blifva grå, få grå färg. *Hvita stenhus g. med tiden. Skägget, håret g-r.* — 2) (om person) Få grått hår, blifva gammal. *G. i förtid. Han börjar redan g.* — *Syn.* Åldras. — *Grånande*, n. 4.

GRÅNA, v. n. 1. II. (pop. o. fam.) Gifva ett dånande eko. *Han bullade på porten, så att det g-de i hela huset.*

GRÅPAPPER, n. sing. Papper, förfärdigadt af yllelump. (Fig.) *Gifva någon afsked på g.*, på skymfligt sätt afskeda någon. — *Ss. G-sark, -somslog*, m. fl.

GRÅPRICKIG, a. 2. Som har gråa prickar på en botten af annan färg. — *Gråprickighet*, f. 3.

GRÅRÄNDIG, a. 2. Som har gråa ränder på en botten af annan färg. Brukas isynnerhet om väfnader och klädespersedlar. *En g. väf, klädning.* — *Grårandighet*, f. 3.

GRÅSEJ, grå'säj, m. 3. Ett slags fisk af Torskslägdet, på ryggen svartgrön, mot sidorna småningom öfvergående i silfvergrått, längden 2 till 3 fot; saltas och torkas, för att efter förut undergången lutning, under namn af Lutfisk, begagnas till mat. *Gadus virens*. Kallas äfv. *Sej*, *Gråsik*, *Gråsida*.

GRÅSIDA, f. 1. Se *Gråsej*.

GRÅSIK, m. 2. 1) En mjukfenig benfisk af 10 tums längd och deröfver, till färgen grå, med svart rygg och svarta fenor; förekommer i Sverige endast i sjön Bolmen. *Coregonus Lavaretus*. — 2) Se *Gråsej*.

GRÅSISKA, f. 1. Fågel af Finkslåget, 5 tum lång, med karmosinröd hufva, en svart fläck på hjessan, samt långa, mjuka, grå och rödaktiga fjädrar på öfvergumpen. *Fringilla linaria*. Kallas äfven *Iris*, *Vinterhämling* och i norra Sverige *Syriska*.

GRÅSKIMMEL, m. 2. pl. — *skimlar*. Säges om en häst, som är smutsigt hvit, med många inblandade svarta hår.

GRÅSKINN, n. 5. Oberedt vinterskinn af ekorre.

GRÅSKÄCKIG, a. 2. Säges om en häst, som har gråa fläckar på ljus botten.

GRÅSKÄGG, n. 5. (fam.) Man med grått skägg. Brukas skämtvis, stundom föraktligt. — *Syn.* Se *Gubbe*.

GRÅSKÄGGIG, a. 2. Som har grått skägg.

GRÅSKÄL, m. 2. En art af Hafsskälarnes släkte, 6 till 8 fot lång, färgen föränderlig efter åldern, grundfärgen under hvit, ofvanpå grå eller gråaktig, hos de unga med sammanlöpnande svarta fläckar, hvilka med åren glesna och stundom alldeles försvinna. *Halichoerus griseus*. Kallas äfv. *Hafsskäl*, *Sjösål*, *Utskärrskäl*.

GRÅSPARF, m. 2. pl. — *sparfvar*. Fågelart af Sparfslåget, 6 1/4 tum lång, hufvudet ofvan grå-blått hos hanen, brungrått hos honan; öfver vingen ett hvitt eller hvitlett band. *Fringilla domestica*. Kallas äfv. *Gråspink*, *Husfink*.

GRÅSPINK, m. 2. Se föreg. ord.

GRÅSPRÄCKLIG, a. 2. Liksom öfverstänt med små gråa, oregelbundna fläckar, omväxlande med fläckar af annan färg. — *Gråspräcklighet*, f. 3.

GRÅSPRÄNGD, a. 2. Isprängd med grått. *G-t hår*.

GRÅSTARR, m. sing. (bot.) En art starr. *Carex canescens*.

GRÅSTEN, m. 2. 1) (utan plur.) Benämning på de stenarter, af hvilka urbergen bestå, näml. *Granit*, *Gneis* och *Glimmerskiffer*. — 2) Sten af dylik stenart.

GRÅSUGGA, f. 1. Skorpdjur af Jemnfötternas ordning, stundom 1 tum lång, grå, med hvita fläckar. *Oniscus asellus*.